

Слуга я да си послужамъ,
Да не некой ме потфатитъ
За моя-та бѣла рѣка,
Тебѣ добро не ке паднитъ;
А я свека да си свѣтамъ.“
Марко зеде рогузина,
Иѣ намачка со катрана,

Иѣ завитка Маркоица,
Иѣ изгори домакинка;
Да сѣ знаитъ паметувать,
Отлюбила Димни Марка,
Залюбила левенъ Дука,
Левенъ Дука милъ побратимъ.

164.

Више Гѣркина и Еврейче.

Отъ Охритъ.

Личба личила више Гѣркина —
„Кой ми ѣ кадаръ, кой ми ѣ вреденъ,
Да ми напра'итъ натъ море таванъ,
Натъ таванъ лозѣ, по брегой дуни;
Да 'и работа за три години,
Дури да родѣтъ дуни-те дуни
Дуни-те дуни, лозѣ-то грозѣ.“
Собрале ми сѣ, набрале ми сѣ,
Набрале ми сѣ триста юнаци,
Никого око ме му го фати, —
Да ми напра'итъ натъ море таванъ,
Натъ таванъ лозѣ, по брегой дуни;
Ми сѣ наема жѣлто Еврейче,
Да ми напра'итъ натъ море таванъ
Натъ таванъ лозѣ, по брегой дуни;
Да 'и работа за три години,
Дури родѣа дуни-те дуни,
Дуни-те дуни, лозѣ-то грозѣ,
Та 'и однесе вишѣ Гѣркинѣ.
Личба личила више Гѣркина:
„Кой ми ѣ кадаръ, кой ми ѣ вреденъ,
Да ми сѣ фѣрлитъ во стреле море,
Да ми иста'итъ риба моруна.“
Собрале ми сѣ, набрале ми сѣ,
Собрале ми сѣ триста юнаци,
Никого око не му го фати.
Що ми сѣ найме жѣлто Еврейче,
Да ми сѣ фѣрлитъ во стреле море;